

fale Tinget at stemme for Ændringsforslag Nr. 2. Hvad Nr. 5 angaar, kan jeg tiltræde de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Kyed, og jeg kan med ham være enig i, at de Oplysninger, der findes i Industriraadets Skrivelse, som er optaget i Bilagene, ikke er rigtige.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte den Bemærkning overfor mig, at naar han havde sluttet sig til Flertallets Indstilling, var det, fordi Statskonsulent Faber havde givet en Motivering af sin Stilling, og det havde Statskonsulent Sørensen ikke. Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at sige, at Statskonsulent Faber har ved forskellige Lejligheder motiveret sin Stilling til det foreliggende Forslag, men hans Motivering har ikke altid været ens, tværtimod har den været fuldstændig modsat. Det kan jo ikke være ærede Medlemmer ubekendt, at lige saa varm en Tilhænger som Generalkonsul Faber i Øjeblikket er af at give Tilladelse til Farvning, lige saa absolut en Modstander har han tidligere været af at gaa til denne Bestemmelse. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af en Artikel, som Statskonsulenten skrev i „Berlingske Tidende“ saa sent som i 1922. Heri udtaler Statskonsulenten, at de gældende Farvningsbestemmelser har haft deres store Betydning til Betryggelse af vort Smørs Renommé, ja, saa stor Betydning, at Renommeet nu er saa befæstet, at Farvning kan tillades.

Jeg vil bede ærede Medlemmer et Øjeblik fæste sig ved denne Erklæring af Generalkonsul Faber. Han har i Aaringer, lige siden 1906, da Farvningsbestemmelsen blev indført af den danske Rigsdag, været en ivrig Forkæmper for, at Farvning ikke maatte tillades. Saa paa et Tidspunkt saa sent som hen i 1920—21—22 siger han, at denne Bestemmelse har bevirket, at vort Smør har faaet et overordentlig godt Renommé paa det engelske Marked, et saa godt Renommé, at nu mener han, vi kan give Afkald paa denne Bestemmelse. Det er et ganske overordentlig farligt Argument, thi Statskonsulenten aner ikke noget om, hvorvidt Bestemmelsen i Virkeligheden kan undværes. Jeg tror derfor, at man skal være ganske overordentlig betænkelig ved at vedtage en Ophævelse af Farvningsbestemmelsen.

Naar man ser tilbage paa hele denne Sags Behandling i den høje Rigsdag, ser man, hvorledes Gang efter Gang alle de forskellige Landboorganisationer er gaaet imod at stryge Forbudet imod Farvning. Man ser, hvorledes man i 1912—13 faar en enstemmig

Erklæring fra samtlige Organisationer, baade fra Mejeriorganisationerne og fra Landboforeningerne om, at man — absolut enstemmig — maa fraraade at gaa til Ophævelse af Farvningsbestemmelserne. Det var den daværende Landbrugsminister Hr. Anders Nielsen, som fremsatte Lovforslaget den Gang, og han led altsaa den Tort, at det pure blev afvist af den høje Rigsdag. Og i 1915—16, da den daværende Landbrugsminister Hr. Kr. Pedersen fremsatte et lignende Forslag, blev dette ogsaa forkastet her i Rigsdagen. Da gik man til i det høje Folketing at tillade Farvning af Margarine til indenlandsk Forbrug, men ikke til Eksport, hvorimod det høje Landsting pure afviste det. I alle de Erklæringer, man indhentede fra Landboorganisationerne, modsatte disse sig ogsaa denne Foranstaltning. Først saa sent som i 1921—22 faar vi den Brist indenfor de forskellige Organisationer, at de delvis vil gaa med til at ophæve Farvningsbestemmelsen, delvis stadig holder paa den.

Jeg mener derfor, at naar det ærede Medlem Hr. Mads Larsen taler om den tapre Tinsoldat, er han fuldstændig i Vilderede. Det er nemlig ham selv, der er den tapre Tinsoldat, den eneste tapre Tinsoldat, som der er i denne Forbindelse.

Formanden: Det er ikke rigtigt at betegne et æret Medlem som en tapper Tinsoldat.

Ulrich: Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Formand. Der skete nemlig det mærkværdige, at den Gang Farvningsbestemmelsen blev indført — det var i 1906 —, var det ærede Medlem Hr. Mads Larsen den eneste, som mente, at man godt kunde tillade Farvning af Margarine, og han syntes i og for sig, det var forkert, at man ikke vilde farve Margarine til Husholdningsbrug herhjemme. Denne Stilling har det ærede Medlem fastholdt ved de forskellige Behandlinger af de paagældende Lovforslag siden da, medens alle de øvrige Medlemmer af det høje Ting gik fra denne Tanke. Nu efterhaanden er ærede Medlemmer begyndt at slutte sig til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, men det er ham, der er blevet ved at fastholde sit Standpunkt. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup og jeg fastholder derimod den nugældende Lov som det bedste, og bag ved os staar der, i Modsætning til, hvad der var Tilfældet for det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Vedkommende i 1906, Tusinder og atter Tusinder af Landmænd ude i Danmark, som